

орити не-
іодично.
і примірника
р. 50 сот.
дант: усі
иці тавра
орова пошта

ГОЛОС ТАБОРА

РЕДАКЦІЯ МІСТИТЬСЯ
6
Бараку 4-2 в
Кімнаті „Просвіт-
Кружка“

ДЛЕ: Просвітн. Кружок
104080

Редагце: Комітет

ПОЛЬША

П. Робітник

СМЕРТЬ

ію непокірних, снаряю
що баче лиш оно-моє.
ракетською кров'ю палаю,
мій ярма сусідам куче

Я проклятий! нічезна тварина!
Що роблю я... О, Боже, о, Мати!
В ці жє клядани сивуть мого сина:
Ному, злодій, бучу я зрати

Я-є кара... Осв, бмиш, носл.
Ще хвилкину поблост несиш,
А лиш згине весіння роса,
У могилу ти будеш зарита

Ні, то не сон...

Умирін гаю, де журга-
 на лж рїгли, збрїанис кериз гомикл.
 Бувачо зверуться, встїркуть ся і
 тїро розмову, пїу спїв солов'я, за-
 везуть. Не стоже закнїжк, кероб-
 рес око, а гай-пївн спїльнїк, жоб-
 тїтї. Слїв жачо казало, без слїв
 розумїлк: гївіз юкакїв: боратїва.

Ї вїдуко булк як тремтїлк іх
 отї і бїдуко було як хотїлк з лїй-
 дїкїв... Зрївалося їм, що бїгнїто-
 бїгнїто, мїлїонї людєй жївуть
 їхнїо думкїо. Її гїкї серцїанє
 мїркнїсї з наснїлїствїо, їм жїо
 га було бїгнїтї край свїї в злї-
 ві... вїкї кє хотїлк, що в... їтїо
 калував. Боратїсїя трєвї, пїу
 слїв солов'я, твєрднїнї що раз
 юкакї.

Гойдїанїсї вїтї, слївав солов-
 вїкїо, жєлтїанї лїскїаво жїосє
 рїгкї і, бїлїшє нїчїо. Вєс тїро

кївкїо; кє вїдуко в гїа гомкїк
 Не стєрпїлк слїту, за збрїо б
 сї, лїшнї гомкїк за жїцїанї свїї
 завзїтїо боратїсї в крївчї вїрї
 катїл, за нїшнї лїшов обєзр
 нїї люд і- вїаннї кїнїдїаннї
 кїв...

Не стїачо гїтїмнїуїв, кє стїач
 олїлк, кє стїачо і тїл... гомкї

Дїанєкє вїд гїа, дє гїастїо зб
 мїсї, стїятї кє вєнїткї хрєстї
 лїу кнїжнї лєтїатї бїагїорїднїс
 борївї, що крїї свїї лїбнїннї
 гїїтї розїлк, що вїаннї за жї
 в борїкї...

Лїї жє спїятї утрїпї, слотїв
 Вїтєр нїскїю фїлї лїбнїтї слїв
 Лїї кєрбїаннї скорїтї рєслїзнїк
 Що Вкрїїннї кє вєрїннї, - жї
 жї.

Лілітто не повернеться...

Ї двоє сирітків: Івася і Галичка Бігнідишки; вони

не те щоби свого любого доброго татка; вони знають: татко помер
тоді і татка, але вони не плачуть - нема де взяти сльоз. А ракім...

а каки ридали сердечкі. У них є старенька бабуся і зветься - бабуся
як найдороже єство, ї утіха. А мамуні вони й прикинути не мо-
жуть...

Івасю каже де страши в житті його коралий татко. Обгоркений в
кляк. Вік повідав мені з рідним запамом, от сю журбу історію:

Одного разу, пірсів до нього татко і взявши Івася за руку з якогось
випадку любовно сказав: "Івасю! Наша рота в кезелеві, треба
боронити Івасю" - говорив татко. "Україна, це твоя мати, це рід
твого життя, це джерело твого щастя. Івасю! - казав татко:
раб, закований в кайдани, але я не хочу щоб і ти, мій любий синку,

бу в долі байстрал, був у неї каймитом, приблизним уопцегого
і у татки горішк стражним возком і вся істота його дріжати.
Івасю! - продовжував татко - коли виростим, коли станеш розу-
мнішим життя, - ніколи не бажай цього, не скалуйся татку, зо
праву не може казати тобі. Але ж, Івасю, борони своє, не

рдавай його нікому; коли ж батьки будеш, що сватикю твого
ваїну, - хтоє захоче слувати та змишкть - ти мій любий до
вої спіши... без вагань і вірджі ти за все що маєш, вірдавай
себе життя - вірдавай і його." Татко кіжко-кіжко поцілу-

вав Івася і казав гачі: „ Україна Івасю в вогні, кров річка
тече з її тіла; в річку сніг може і сльози й... твої потечуть.
Матко близько схилився над Івасем, його віз ще більше й стрим
ше горіти. „ Від каменів краю, Івасю, гужинці пакують, камі
тесте вони топчуть в багні, камі ратні і живи руйнують, життя
камне на глум вірдають. І я раб, о, кофани дитинно, тобі не кра
домі бажалом. Вже гармати режуть, забранці млі і я емлю
бого спішу. Не вернусь назад, зкай мій любови сикаю, за Україну го
ловіз, бо кинешє рабом і ти будеш... Не служи ворогам...

І кітов татко камі, сиріт і казад не вернувє до кар.

Знають діти хто ворог є їм і в їх кітмих серуар, поміти є
страшная кується.

Смуток оїднувив якого. Івасю був для мене таким різким,
ким близьким, в той момент, що мгла сика, здавалось, має і ка
розлучити не зможе.

Але невідірко буні і з пакинув його.

Кови я був вже димско від убогаі обшарпаної хити сирітат
до мене доголєлиє відгуки співу:

Хіба ж хто кофє не рідни дітєй."

Тоспівав Івасю, з ким я випадково зустрієє під час
сумної рвими мого життя.

Недоля Івасю.

Нахмарило.

І небо і обрій земної кулі заво-
 лнали темного суворого шмарию.
 е співають, як раніше, веселі птиці
 і не чути як селад, каші різко-
 співу. Щоє жарове будде приро-
 , щоє страшное гатує з нас
 іскість... Стожовенний мого, обсерво-
 алний край наш - у западноросій-
 ну прикрому степі. Неоре раїбарів
 ви ванські, білорусі поороті й любові
 праві. Лад з виступом стоїть уро-
 аю темне, москати житий свій пог-
 ну звернув на Україну... Хробіт здо-
 елі наші лани, трули кашні бра-
 ів поукрили постомалеу землю.
 рай наш волі і сивки внадили,
 е для нас, для тужилків стиврий-
 м. Уже туди, - луготися кайдики,
 же вкздо: літатию круки...

Щоє сон? Що, це знову на-
 кістьво?

Так... Це знову насидіство гуде.

А шмарк поцуро дивиліся на личу
 рідку країну і скорбуготі і снізеники
 люті; дошовити прапаніти ти
 елюж спидатіти на земню і з сирітис-
 кити снізми з'едувалися, обертагот.ся
 у море... сніз.

Б чи Бог? Це правда у світі?

Це де порятуюка для нас?

Хіба ж ми його накетом кабіи, хіба
 хочем тужого добри... Ні! На нас підня-
 лиса міті нас трибуготі, нас поімалі
 в в'язницях, нас хорочаїть в поімів
 таборах, нас мнажестіть в смітніа
 обертає... А наш край! Нелічу мо-
 бу Вкриїну на хрест птагани, за
 снів струн тарівнир ділісоматан,
 каші гануєкі сени в крті.

Щоє сон? Що, це знову кайдики?

Так... нас знову слувати баталіти

А наш що - плакати доня судки?

Ні! О, кі!

Ми розівет кайдики тужилків

Ми своїмкми в край свій відемо;
ми поборемо видного мара, проже-
немо мослава з ланки рист.

Чи не сол це, не мрія не збулася?

Жі. Це дійсність, що прибула свата.
Віди білше зина свої, прици гас-
ної пам небудне, впливу наско-
го зовсім не треба. Дух орикний
зидів і батлів, хай пам буде в
беклетох крививих проводчи не-
пожиткий до щастя. Змови в ка-
тих серуах добратів хай згорить
не помітно для нас, хай з'єдна нас
цей мект у велику сітю боротьди-
стів, хай лаж гаснож живе: не ви-
мелкість. Можех сик Україки хні
зла, що гуживі йому не рідна, що
патюги лари і жоспани його воро-
ги велиме великі. Не дарма те сло-
зив Ів. Фрашко:

.. Я не павижу Руси

.. Як некавидеть рав своіго пичи...

І ми поборемо, безсумніву побо-
римо гуде касичьство і ми обмі-
немо посточисланих батлів, ді-

пей і - зипануем в своїм краї.

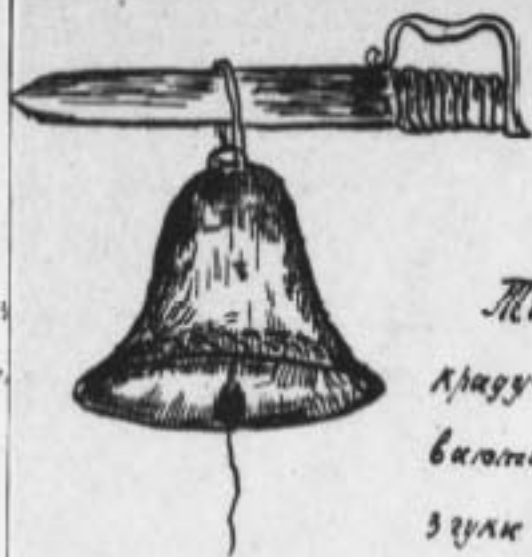
Ми не спимо в тиш відражених,
Вкраїни і ки життя права ве-
маєме.

Вісуючий.

Я бачив як леведь втірив,
Я був його пісню прощальну...
Той слів могодуку слетив:
В кім шумоь третинке ричаюче.
Я бачив як мовоь сричивад...
Тохвилля осталоь буні:
Вік життя сердеткий втомилля,
Слинкавсья пісню срібко.

Грунь М - блі.

Царівний Дзвін.

Мина. Мов крадучи пробивають повітря звуки тиетлого дзвіку і кінці мухачки його завомікають все більші, все ширші простори. Мі гудові звуки москохуть погумта, як бач-славки біють у груди.

Чи чуєте? Мо чує дзвін Св. Софії. Воки ланте нас до Жківа, ланте на захарбакі руїлк нитого краю, зове до ріукки сон, до вісько-го жкттз.

Повіт Св. Софії стоїть келічати людака з вокистим, бачисучим мігет у руди, а на мігі тервокини літерачи каписемо: „Стерт ларан:

До міга талнуться тисагі, биче-ше... кістчавкь рук і дагопи обіт-киую якус... Мо кістчак зашор-довикки ладити кашк, брктів,-

дітці костеркиної Україки. Ід стлан-кі пошарк зверлені на нас. Воки телкюті судного гмз. Хров ір кич-те нас до потетк, до зрїїскенку тмр ідеанів за які їм судкиноса вігудити життя.

А дамі... На міг дивляться і молчатсья йому обшарпані скротк, поківстекі касклькккати ті, ко-му ка дого вилако нас породити на світ і бачити-визити очей зверлені до міга.

Такаж тервокини літеркини кч-писипо на мігі: „Україна для ук-раїнків“; „це вже пробив“.

А дзвін Св. Софії все гучніше, все радїсміше муке.

Чи чуєте? Ук... працює під баи-то віче його кавіти шерці і квалутисв. А ок... вже міг залочився, вже вік у крові воротій. -А ок... кістчак ширити рукаши... Мо воки кичуть нас у обіймк зрвуті воі.

Казка.

Десядило
далеко віз як
е розкішне
Періулеа
царство. Там

Якось зрісся на сонці Алі об'їк з
сміттям і збачив: у смітті да
жало камінь; бігши правдо
кітало банку, у житті ще не в
Алі.

живуть такі ж люди-як ми, там же
що ви знаєте-як ми, там передз-
ке море, а дійсність. У рибів там,
рибів... Куди окож не глянь. А туман-
ців, - що в морі піску. В царстві лю-
ди в тім персям збулись, володарь
те і! Шафом зовелось.

Під'опився на ноги мудрець, роз-
пуб вік сміття і - о, радість:
руці камінець гарівний опитився
цього жемту Курб'як перший ра-
житті, погубить себе власник
стив.

Перси мудрий народ і у киз, мудреці
у великій пошани.

Камінець той Алі положив біл
солуа і разо, камінець дит Алі-
частинкою в'ятого тімца Вік р
же з життям би розстився,
погратив би той камінець.

Був в тім царстві великий мудрець;
б'бськи в жилах його кров текла і ви-
знами Курб'яки Алі, - таке імя
коси в цей мудрець.

І довічулися люди про скарб
разу і прийшли до Алі гро-
мі купує, иви вік їм проуч
камінець.

Слав вік, кіт де смітлив його, і в як
пташля небеса, що змайде, його-же
одже природи створили - чотий зовше
вік був.

Камінець той велику жув
тість.

« Ні. Ані ке багачства питрибаї, ки-
ікця вік продати ке хотів.

« Згодом вийди зі сканиси і Шаху, до-
« сеси про багачство Ані. Через тем-
« о мудреца у повозі, віривраті ки-
« тікоує у Ані вийди права вес Ша-
« а ке таак.

« І звелів Шах, щоб през очі його
« живили мудреца.

« З камікою у руці перед шахом
« пав в прирозрії соротці Ані.

« Глянув Шах на кітний кистікоує
« зомків, — тільки ридієть велика буча.

« О, Ані! забачилив Шах тиго: ві-
« иї ти - х це злиго, голодуєє ке рід-
« о - те же змио, під небеском кр-
« кою спити; тас краса, яку тасої
« кілки, тові певно ке віроти, ст-
« е...

« О, Ані! дам тобі к пів киритва,
« ат распітши буди ки в два три...,
« ат най-кращиї жінок кі в. ірону;
« каре най-кращиї збудуєє Кур-
« так.

« О, Ані! хочу жити х твої ка-
« жікоує, і за того зграв що-гато
« Ніжні екі Курвики лавово сві-
« тилиє, камікоує притити в вік
« го серує.

« Царю тиї! Новенитиї мідз-б-
« рниї! Що робитиєє ви з багачст-
« вом я став? Ні дворців, ні ти-
« кол я ке рогу... Жонк те Шах,
« камікоує тк цей мити вичеєє,
« я з мочкою дарию його. Передив
« Шаху камієє Ані і пітов нури
« очі; по світу.

« Шах закнилив до себе най-кращиї
« майстрів і звелів їм зробити з
« камікою перстеквал.

« Прикеси перстеквал, вік як
« сокує торів; красонє савва-за киш-
« ку зраваєє.

« І зібрав Шах мудриїх із стуг,
« доручив їм придумати камієє,
« ке перстек; відповідка його і
« багачству к красі.

« Не одик дєє і кіт мудрувалиєє

(Кроровитиєє буре)

Що діється у світі.

Жалоби.

Вся Польща
никі в жалобі;
всі поля поти-
кої агорністи

страткии сполій. Крем'єр Пінсурі.
кі заслиб. Нам кореспондент по
прямому дротові дикі, що з п. Пін-
сурським тримались така окаріз:

Підготовляють засоби до захоп-
лення Великої України, п. Крем'єр
під впливом сонорної фантасії лі-
візлогитки.

У сні він бачив золотоголовий
Київ, був чудовий регіт сірого
венетля Дкіпрі, а ки морозі
„Св. Софії“ стояв, як зравався п.
Пінсурському, ксенз і вітив його
яко вижого з витук... Чудова кіч
оликували всією істотою Другого
Маледонського.

Над Києвом, мибі ласкаво стігач
колицявся зоматорогий місяць.
О, кі! Мислив у сні п. Пінсурсь-
місяць теж мусе бути потесилит,
краск не зрозуміють хнопескі пич,
Завтра м...

А в цей мект тико, спокійно, кал
ванц торки хмарц і роспотани за-
ліпати своїм суворим покровом
нигга місяць, ховаючи його віу кес
го оки п. Пінсурського.

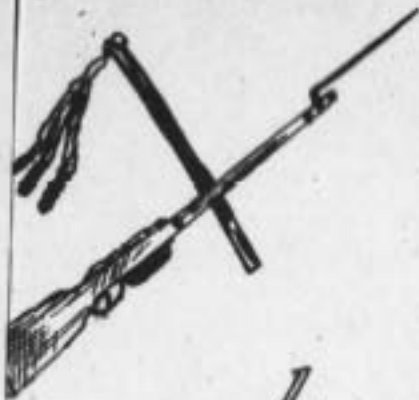
Як щалеский підропився ка ніт
п. Пінсурські, протят до місяць р.
ави вирвайтн його із війтн хмарц і,
хиткувшись, звалився як сніп мит

Ракот смідуючого рнд п. Пінсурсь-
знайшли з вивіркнутаго рукою і п
битки оком, а вічч клого ванани
вірозва... Духі воля народу вірдай.

„Ікмі-земля гостуєтн б
Ва. М-тца.

Малюнки з природи.

(на селі.)

I.

Народний утиленс
Дідусь-селякки.

I.

Інтелегент.
Звичайний селякки.

Хрод. ут. (до дідуса).. А ти порівняєш
ваш дідусю, московські біліше.
вилки?

Інт. (до селякки).. От ви, прикидаєт,
селякки, розиєсь віч зати, вічт
прауєтє, а живеєтє в змирнє.
До того ж вам треба приткути,
аби зробути криці житєві
ушєвими?

Дідусь (азірнувєсь).. Та так собі,
паке утиленю... (схвядотєсь
до ут-чє)... богаї не бєхити
її біліше...

Селяк. Мєні... як вам сказати- мєні
тієсько задрє і дучє не по собі як
прикидаєт, що Микитки Сєдіє,
коєи дієкки паєськє гєспєдєрєт-
во, взєв собі грошє, а тє-
ні дієтєкєсь шєкєпєкє. Пєвєт
як хотів бє шєб нєгє відєврє-
тє... Пєтрєв трєрє, дай і дрє-
рєшє, - тєк нє, кудє тєбє... і
кє нєдєстєпє... Вєкє як по кри-
ву... тє шє тєтє лєзєтєкє...

Хрод. ут.. А кє вєжє Дікілієськє
вєдєєтє криці, дідусю?

Дідусь (лєчєсьє зє вухєтє).. Тєй шєтєт
нєгє зєкє... Дікіліє зрєєтєсьє
кєшєтєкєтєнієкє, дє тєгєтє
і єкєрєє, кєжєтє...

Інт. Ні. кєтє. Яку вам вєдєтє трє-
бє: шєб і євєвєні нє бєчє і тєк.
лєсьє вєжє криці?

Хрод. ут.. А чєму вам так зрєєтєсьє?

Дідусь.. Цєй, кєжєтє, бєз нєкєтєрєй
прєгрєтєкє кєтєчє, тє вємє
нє бє тє і криці...

Селяк.. Бідє тєй пєкє. Ії вєжє єтєєчє
пєрєбєчєчє... Я нє сєжє вєжє тєрє

чи татирі вигукав. Не поробитесь
 знати, - гоки !! Таке приво, ко-
 мулізи знати. Тепер пишуть
 (та і з протк того нікого не маю)
 повернуться ти... як іі... Петитор.
 Воко знати свій' сомавік. Та і ви-
 гукати кадоіно. Мілко те і робити
 що галвет тіі вигук як туф. Ка-
 долучиши прокляті...

А зротоюк треба б було вігів-
 рати. А то зирне, кадує зуби по-
 више коса і пишеться. Хоч би
 вже свій'т, а то не... Противна
 людина...

Кет. Ну а як же ви все суду живе-
 те, так же не можна?

Сендл. Э... знаго я ці суди - Ка вішо
 вони ким? Не ті часи; сво-
 бода знати... А коли що.
 ми сати того... Сатосуд. Зна-
 вто...

III.

Червоноармієць - молоді.

Сендник 70 років.

Черв. : Вот я хотім би, товариш.

Купити (90 вігів) у тебе, 9
 армії кимої. Котура що ми.
 Сендл. Ну погляньти ж тике
 як добрі, чи то ж оце б
 зує ки червоноарм. писки.
 Вусе може бути такі то
 риком... Семрісат років
 жив, а такої обриси не
 хув. Э, видно що кімуч,
 ту крижов...

Черв. Да ти, таварик, не
 треба дічо робити. Вот
 жушик кродий, тобі бак
 потрібний...

Сен. Хай би тобі язик вігосо-
 котура такі не потрібний...
 все, що від вас активіст
 замикнився: все обідрини-
 ці задркпакі.

Черв. Ну зтот, продати не хоче
 можна і так забрати. Єки
 товариш, з крижіаю... Да
 жек покійте...

Сен. Ой рідуйте ж люди добрі
 і котура здерик...

..Біда:

Гроші.

Гроші є - великі сили,
 Гроші (хто того не знає)
 Ріс див кожного є тини,
 Зовсім ріс за не дурка.

От візьмет, наприклад, така

Гроші є - тікий від ково:

Скаже приказку з Корини -

Не важай добра гужого:

Без копійки „как“ в кармані:

Всіх зове прикателями..

Що каписко в коракі

Триши кріпко за зубами.

Зовсім розуми не маєт -

Кои гроші - поважають...

Та кетє туди спізнаєт

Як кимені, отоукають:

Візьмет, прикладом, Микиту..

Бідомара - всі сміються,

А одягне какську євиту:

Перед ким полірко гнутись.

Гроші-скає. Хто не знає

(Та чє такі ка світі)

Хай другий пороскитєє

Як копійкой всі зігрєті.

Кругові: М.

Майже всі часописи, які надходять до нас, приносять відомости, що в Україні у вогні повстань. Вірний дух України не може погодитись з насильством хужиків і, не дивлячись ні на які страхи, Український народ уперто захищає свої власні права. Дарма, що сині ворог, народ свято вірить в перемогу кинути.

Остатніми днями незначеністі України визнаня рє-зультат держивами. В найвизначтій час, чєхєтьє визнаня України з боку Об'єднані. Світові політики вачєко зїля вчєтьє Українського

справого.

Українські війська, на території Великої України, завойовують собі все вінсту і вінсту славу. Відділи цих військ крок за кроком здобувають з ворожих рук рідку землю за дуже дорогу ціну, але ні царський дух воєк - не поритий.

Червоне військо зосереджує свої сили проти Польщі; де які гасілки припускають думку, що Польща згорить у багні смілоту в кеданській гасі.

Польща не приймає мордів українців. В таборі полонених творять кид ко-капелітти страшикі звірства. Дикунство почало в снідуючій гасі.

Редакція.

Наш табор.

З просвітнього життя.

(Сільсько-господарчі курси).

Вітківська Ісидора
Сільсько господарчі курси, у
курсах, у
товариств. Пр
Вітківська Ісидора
Курси, під проводом п. професора
Бачка. Безкоштовно приймає всі
жінки складається, кожна багата
що і в тяжкій беді не тужити
не жаркується, не пропади даром
сущий час кожного життя.
„Учітись брати мої!“ заповіда
каж Король Шевченко, бо наука
є світло - яке не тільки освітлює
але і греє. І, отже, згідно того,

з теорави, всімсько-господарній справі, виїтаю вільше жекте ос. Вітаємких і підотрітир еного кууки 87 толовік, будучи користаи приуовкккккв на добробут України.

Постомчоні каті такі еокають куачітурки робітничир рук; камітени тагарем керо-мі порога китюі худавк виїто-га оздоровленкккк, а зручновані писіки - жусаті бутіи обковані.

Жалюди, кому поужастіно прослухати ці курси, уявляє зараз собого смку, яка зможє поверати, в сільськ-ісподарній маплан-ку, жкарти природи і зукіту жик своїму не свідомому брату жасітку зробутих пізнань.

Вони підути вперед, а за ними потяглетеся і багато друуч-дла кого - річчя е вкарстат? З тогож, вперед!

Науку про худобу викладив цікаво п. керучник Архуріккк,

а всіміз іспиту думе гуркий.

Господарчу справу, в широкім розмірі, з цікавими прикладами з досвіду, викладив п. проф. Ба-кал. Ного залити викликанні у слухачів живі образи пережитої жикни господарчої приці на рідній землі і видло, кождому з них без-жетко хотеться скорше присто-сувати зробути змилнї тисе... де господарство зручноване. Проф. Бакал такко жмає псіхологію слу-хачів і терез те жетода жом викли-дів явизетеся дма кр цікавого, а лекції - исело зрозумілими.

Жождий з учасіткккккв курсу змо-же жикостіжне жмажжжн зривкову писіку. П. Кітжкккккк, або Касіє-кккк як жого велитжжжтє слухачі-ке тічко озкжжжжжв іх з приуро-кція, але ж і жжжжжв розумітжжжє в справі утвореннж маржжжжж ма-сіки. Наука про птія, іх правую, іх звичаї, іх жокаржжжжж жжжж-тж, іх розум. сама по собі думе

зі слава ріг, а в устах п. Мішаке-
вича дістає форму царівної князи.
Старекіній насіткни, п. Мішаке-
вич, з Галицьким перенятів
до кофалого роу. Українською сім'ю
в Доїт Табелс. де і працює, як
бу жонн, в згаданіт вищених пред-
ку.

Що слухачі не дарми патрети
ни так свідують, приємно, насид-
ки і слити, на жнів бани доки-
зани свого свідомість прослуха-
кати.

В коротеньких, але сердечних
виривах, слухачі виказали глибо-
ку вдячність своїм учителям.

Л. Проф. Бачки, востаннїм спо-
ві. своїх вихованців радив їм
не забувати, що їм обов'язок -
розповідати збудує...

Закладаються нові сім'ясько-го-
сподарі курс і займаються
тільки побиттями, аби всі ті,
хто лохос сім'ясько-господарство
посліжили вразі слухачів.

Р. Ж.

(Курортна неграмот-
ність).

Для 7-го класу с.р. замітлого му-
неграмотних в ситкі 1-го п. латка, як
треба в біг 20. XI. 1919 до в. і. 320 р. під
мого самого Командирки ситкі 1-го
літунки. Наука відбулася до 14 бе-
редка по 3 години день, відтак до
зово в кожний день. (по 3 год. рано і по
Каурс влискосі і поміткою з до-
ржи поступом 21 учеників.

Крім науки читання, писання
рахунків подаю загальні відомості
з історії і географії, з геометрії
показати і розк трі-і готирокунти-
ків. Завдали інтензивній праці
Командирки ситкі спеціально за
останній місяць науки усеїх на-
зників незвичайні.

Це перша ситка в Бресті, в по-
рїї тепер менше які одного негра-
мотного; бажати в треба щоб і
всі прагі відділи літати за доброту
притіром.

З театрального

Життя.

Театральні новини.

„Проба Комедії“. На першій гмі-
жартівки.

„Проба Комедії“ перекладена з
італ. мови, оригінальна і комічна рід-
ко по своїй формі, гнучка по суті. Вірші
досить добре і ми згадали - мож споді-
ватись - поговорились. Механізм оригіналь-
ний, та за те краще вражіння викликає
як дві останні юмористичні мо-
товні картинки з укр. життя. Моп-
санти у готелі, кімнатні змістот за-
гербуму - відомі були подекуди ка-
вітам зрештою; з'окрема зазвучити
подивитись гру п'яні Піг., хор. Мисел-
ки і сестри Акт.

„Ой не жуди Зриваго“ - почина-
ють з 13 світиля - так рази підрау-
беруть на увагу оті скупі жесоби,
якими навор розпоряджає, і ті туд-

кажі, які треба було показувати, ви-
стави випаки зовсім удитно. Забвату-
ють чимкому вишколові і доброту
обсиденю голівки ролі, вистави
проїшли успішно. Пакі Б. відтво-
рили постать Марусі незвичайно
живо і доволі глибоко, виявляючи
свій артистичний хист в цілій пов-
ні була б повна ілюзія правди, як-
би гра всього акторського персонажу
були однаково варті. Це батюка
капризна в останній сцені допекла
з матерю. Грехъ (гот. П.) вдово-
лав своєю грою і постаттю, хоч
більше потрібна була жибутість,
а томос затхлий. Через те то і по-
стать ця, що творить ідеальну
протквагу до Хомі, де то за тако
випаки із кіности. Але й Хомі
(хор. Мис.) не проявив такої жибу-
тости - у своєму напрямкові- як

треба було. Хоча ж це одинокі дри-
матички кружляють жупки, і годика
з волею. Із цього хочи виїмов., сля-
допротистки ка око, щоб бігти під-
дася ва жому погувкю своєї сирк-
пої любові, тж ікстккктові кнжеле
супротивкика. Стр. К. роль підпару-
богого відіграв добре, завражуютт сво-
ім поститі і рукам, катитіст-бтн
мітінки. Обякте зовсім не грне-безви-
разке. Роль батки виїтня вратпо.
Ролі матері і Даринки - кнжеле
було в перетіпати. Оржестра під
проводом сатк. Вєрєд., річ ясна, не
могли те відповісти усім вигогом,
одкате - коли зважкитт отой вєнн-
тє чий поступ, який зробив
на протязі так короткого часу, го-
ді не поквчати

„Нахажаніа“ - Комедія
Тріктекля. 25/4.

Жупки ідейки, вартя гнстійтн
вистав. Ролі: учктемч, Марксі,
дзєля, сторожа і Хамитюка - об-
сужєні були дуже добре. Привра.

дзєля (хор. А), грав своїмко,
во - і дрібочку перебортив. Вєдє
руж, коли не змігте своїх ороє
не герасєя зі споткккомт, пер-
жтє в оукоствійністє і викик
у глєдкєтє втому. А дзєля по-
жавєя гасто як автомат. Обє-
дзєля жєрєкє виглєдєло усміх
хоттє снова і порухє буб гав
розсєрдженнє. Тж в цілєстє є
відігравєя буєя з хєстєтє. Ролє ч
тєчє, сєрєдєного карєдєлюбєдє-
євїтєкє, підхєлєсєкє добєрє
У любовнєтє відкожєтє помітє вє
дєжє зє вєкєтє повєкє. Стєрєж
дїдєсє (хор. М.) виїтєв кєтєв
єлєвєрїтєннє жєвїєєлєннє дїдєсє. К
в ролі Хамитюка дєв тє ж думє
жєвїє обрєз.

(Л.)

„Гєрєкєкірі“

Втієнєтєкє рєз від сєвїтє єлєс
тєкє мєлєрєкє, від сєвїтє гєннє, жє
тє і амбїцїєн - я зєвїє у вєрєкє.

пркятр:

Україні Ойкерозкирив.

Україні повки у ширти. Томіп. паса.
Гідляни закивіси. Пачкка капен.
Мейстак - стук, і перед очима во-
скресла України - музикасько-во-
касько-драматичко жанровнига.
А серце - пурр, і ми Україні. Між
гіпуркелскити фактики, сядими.
Розливається - ожнівке відріти
роскішкх настрів - відхуваче.
Гриветса. Пеститса з жевотин-
вкми дівгитимкати, підтупує
собі за конядого з безжурного тар-
бого кризі пчегр вкупі з парубки-
жк, товелуєт пинве собі кахви-
чх сужовитой Укр. мелодії, пач-
уєт собі у веселой пачі митки,
у вдовкуі - ка ветерникух. І як
ви - оте якви! - не закавіса ютой
жерзекки Кайіуук Хомі спелне-
ке ширні Українець, а який то
зайда), отой Хомі, що какоів
і капнутив стінкки біз і нирн,
що аж пчакати хотілось, то

блателька думи тоз, убога, бу-
лав сиріма і касоподтубинисе.
до сажого сажка. Вте м! Богу рва-
ли велики, що отой Хомі не пала-
зував дуже ногтів своїх, аки риси,
а повтягавти іх у чинв кепроциду-
ки! негтів своєї паворовини ду-
хот касичелой катурн, не викни-
кав за кадрт синького керва-порумка-
ка. Аме-Маруся, кетумема істотіч
такі збожевіла! Осіккіч мито-
чек, що з певшанитого покечмоуто
покотивса з ветернику до воротки,
а звідтілз геть аж у провані
божевічч!

І не стано друз, нерозумного
емка, що топчав те, що в думі
беріє як святість, що жукав
вижду в суперэгностат із сажити
собого. Кого Маруся отруїла!
Керва, кервингойтесе!
Ужте, думе, тоз рвотч!
Це-же не випадкова трагедія! Ні!
Це митсе такий собі простий зви-
чий у Українуїв - таке ірне „гар-
кірі“! Поктач, що цікке, який-

що мого. 'Вбивай' все, без того саме
й жити гою.

Трибу убив кохану Марусю, Маруся
отруїла похилого Триву, хочавби
Марусю і Триву.

Зорова буря, що з України.

Мінові турботи.

Для нещасних жертв війни.

Загород Уль. Міського Комітету
в Кітчук. Явлю. Відбулося ввечерю
другого дня Таси спілку святе.

А привід до уяштування його
дня картки від розни до озного
стрієну бригад ось такою змісту.

Львів, 9.10/III 1920. Дорогий!

В нас є великий смуток, ким то
то слабкий на ткорус. Лемити
вже від I. III. Біда в нас страшна.
Ані грош не маєт, ані мат
нічого не дають. Влби ким тчїтв
вмер, що ми би зробили, то вте

не знаю тскер... і т. д.

А потім окреме повідоування
смерть татя...

Лісна коротка, а щирі, в імені
Комітету виконавчої повстансько
мови пор. Др. розпочинає і велик
каше свлято на тужині. А до бою
уприєшкелю критичниєсє ким
артистич. аматори, як пакі Т. і
П. своїм гарним продукціям.

Чистий прихід свята: 314 к.

Крім цього під час першого дня св
Ламі зібрани серед старшин і ст
леутва дня нещасних жертв ві
2394 к. Зом. І так: Літниця
206 к, I почк - 1060-70 к, II по
670-33 к, Запас. Кім 225 к,
Скоростріли - 120 к, Кіммото. М

Нещасній родині у Львові в
сично 500 к, а решту приєк
чено дня жертв львівського п
моку.

Будяки.

в країні.

Десь на світі єсть країни -
 Де усі живуть в доволі...
 Ні одні живи тваринки
 В таборі, кезка керолі.
 Там тілюють у повазі:
 Всім окремі є кіткити;
 Як нема - у всякім разі
 Ї по годаскі де послати...
 Всяк говорє приву тісно,
 Всяк про други свої рече...
 І жаски влі - етак стілко-
 що раз-два... і білше кетке.
 Там торачністіє як перинку
 Всі кохають, всі макугопіль...
 Як біда спітня люднику
 Ноне за гучуть обрятуєтє.
 І кметіє у тій країні
 Зібраниє вемнє снач...
 Там од віку і по кині
 Вупієтє всі хрмош думки.

Метеник.

Жалієтє тє той тас...

І приїде, кастинє той тас -
 В стражданєх небудєтє житє.
 Про яки.. ахтріплі" у нас
 Ніхто не зидєє тужитє...
 Мнє мартуру зробитє злитє,
 Оточитє скрізь турини ії;
 І будєтє самє готє зитє
 Аби не слітє в кого зрії...
 Бахато в тє ямаї купиноє
 Людєй і старєй і маинє,
 Нєтємо в таборє вістачноє
 Від баки тачної сначєй.
 Нє будєтє ладитє мєночі...
 На варту зметєтє єтєтє,
 Забачутє напружені очі
 До яки... де зрієтє метє.
 Дозортє, що микі кохаєтє,
 Научитє любитє природу...
 А доки шо, ії залитєтє:
 Чи ямаї... дадутє оторєду...

Метеник.

Загадки ХХ віку.

- I. До якої політичної партії належав перший чоловік - Адам?
- II. Де куди можна зривати кепатріота?
- III. Хто віщує Польщі смерть?
- IV. Чому треба бити Месію, аби спас Україну від нісін?
- V. На якій планеті вперше з'явилися такі хвороби, до свого часу медицина не розслідувала, як „Зриди“ і „Змігрякка“?
- VI. Яка кімнота на земній кулі захищає і зганяє тесну людей; коли-ж і куди - як тому - притику?
- VII. Чому підняте карі дрібні спекуляція, а спекуляція, що спекулюють цілими націями повинні відкари?
- VIII. В який рік будуть коїсь... заморомі чи відпочинком теперішні дипломати?
- IX. Що треба зробити і для того - аби ровшикка шетра, будучи скричкою на і цент., не страшилась своєї гій-слої величини при перемірюванні Крапу?
- X. Якою ціною можна купити куди на земні спокій і забуття?

Наслідки тільки варті прохаеться кадіснати
до редакції.

„Біда“

Молитва Айзнера.

Боже мій! Небесні вітри!
 Вся найвища неба Іраді!
 Пожми і ти мої літри...
 Хай живе у нас бригада.
 Айзнеря. Те всі говорять:
 Вірно геско всім слугую...
 Та ж і в ксесу моїх посять.
 Бо я, Айзнер, не жарую.
 Та й ріба ж таке бувало,
 Щоб під час кедони, суму:
 В полі сльезі не рватили
 З водою змішаного руму.
 Хто зічріє, кистрїї виме,
 В тибор рто внесе віиня...
 Коли Айзнер не віз чина
 Бочку змішаного віиня.

Дам присягу, обіткую -
 З кредиторів злате бшокаду...
 Каучусь співати „Григую“.
 Лих зникне Господи бригаду.
 „Біда“:

Будують...

Ми довідалися: десь та у Відні
 Діпломати будуть державу.
 Майже всі вони люди совідні,
 Зробуватимуть Україні славу...
 Продали лише двоять корони,
 Не дая себе жити, вірять богу...
 Хапохуки на розп'ятті грають
 І пустинили в диябелу дорогу.
 Десять цілих мільонів корон
 Патріоти за принципі відрали.
 Не дивуйтеся: ве діють, не сак -
 Діпломатів з грїмми не пінимі.
 Дак ж то - лише Відень працює!
 Може... Кришай кеші кс будуть...
 Перша сїроби кедобре вітує:
 Діпломати нароу пограбують.
 „Біда“:

Хроніка.

25 Звітня відбулася засідання з
підборчого Пролетарського Круга.

На засіданні заслушано звіт п. Анд
рієва. Також виступили сім'як-господар
курців також: про існування техніч
них курців, відбувся 20 виступ.

Зібрання виконало прог. Бачу
визначити порядок з його коучингу прог.

Зібрання уриваючи докинуло пр. Бачу
про необхідність вислати у зрештової
кооперативної жовтничі, зняв прак
тичного значення з подібного
зоду емігранти, - це кілька стріч
ців, скільки вийде курс сім'як-господар

З огляду на відвідування по зметені
підборчого Круга: Скарбничч
том. Магара і редактор газети Мав
том. Рілеуцького, зібрання скінчи
ла сердечну вдячність за повеселу
чи користь заступу Круга.

Зібрання виконало постанову - запро

хити том. Бачу об'єктивна ск
нуго Пролетарського Круга.

Редакція виконала підборчої часом
„Томас Підборча“ зібрання до рече
том. Круговому, а управ
міом. через. хор. Семенюку

Закликаються нові сім'як
господарчі курці. Запис у п.
Бачу.

Під зібранням Пролетарсь
Круга відкриття аржів, д
мусать бути зосереджені в
документу Капітанського
турного розвитку Укр. Бригад
Кім. Ябчакі.

Увага!

Редакція просить наперед
до цієї жетарьям, писати та
і виразно. Редакція.

